

Echo z Konwencji - Wierzchosławice

Wierzchosławice - 22.05.2022

Przy Bożym błogosławieństwie, po raz kolejny grupa zborów organizujących konwencję w Wierzchosławicach zaprosiła 22 maja 2022 r. na wspólną ucztę duchową do dobrze znanej nam sali. Po niedawnych zawieruchach na świecie wśród braci dało się odczuć głód wspólnej społeczności, czego wyrazem był przyjazd niemal 500 uczestników.

Po rozpoczęciu przez brata przewodniczącego nabożeństwa wspólnym śpiewem i modlitwą o Boże błogosławieństwo pierwszym wykładem ze Słowa Bożego usłużył brat Paweł Suchanek ze zboru Pana w Kozach Dolnych. Podzielił się wykładem nawiązującym do wersetu przewodniego: „*Dążcie do pokoju ze wszystkimi...*” - Hebr. 12:14 (BW). Brat w swoim temacie zwrócił naszą uwagę na to, do jakiego pokoju powinniśmy dążyć, i że nasze starania nie mogą być czynione z pogwałceniem zasad wynikających z nauki Pisma Świętego. Wskazywał również na to, że szukanie pokoju musimy rozpocząć bardzo często od nas samych i od usunięcia w sobie przeszkód uniemożliwiających nam dojście do stanu pokoju z bliźnim. Wspominając również na Księcia Pokoju, brat wskazywał w swoim temacie na rzeczy pomocne w dochodzeniu do pełni tego stanu.

W drugiej godzinie brat Bronisław Kaczor ze zboru Pana w Krakowie usłużył nam wykładem okolicznościowym do chrztu. W swoim temacie dotyczącym chrztu w śmierć Chrystusa brat przypominał nam nauki płynące z Pisma Świętego odnośnie do zawierania tego największego dla nas przymierza. Wskazywał na znaczenie symboliczne ślubu i konieczność jego realizowania w naszym życiu aż do śmierci. Po wykładzie udaliśmy się wspólnie nad wodę, gdzie trzy siostry okazały swoje poświęcenie poprzez zanurzenie w wodzie. Wspólnie zakończyliśmy tę część nabożeństwa modlitwą o Boże błogosławieństwo dla nas i dla sióstr wstępujących na wąską ścieżkę.

Trzecim tematem ze Słowa Bożego usłużył brat Jakub Tyc ze zboru Pana w Lublinie. W swoim temacie wskazał na siedem różnych pytań, jakie w trakcie swojej misji zadawał Pan Jezus uczniom i osobom napotykanym na swojej drodze. Brat wskazywał, że Pan Jezus, znając stan serc napotykanych osób, wiedział, jaka jest odpowiedź na zadawane pytania. Nie miały one służyć zaspokojeniu ciekawości Pana Jezusa, lecz zmotywowaniu słuchacza do autorefleksji lub wyrażenia ustami swojej wiary. Również i my powinniśmy zastanawiać się nad naszą wiarą i postępowaniem, a zadane przez

naszego Mistrza pytania brać do siebie, tym samym zmieniając nasze postępowanie na wzór pozostawiony przez Niego. Jednocześnie powinniśmy wzmacniać naszą czujność i gorliwość.

Czwartym usługującym był brat Leszek Szarkowicz ze zboru Pana w Przychojcu. Na podstawie historii niewidomego Bartymeusza, brat wykazywał potrzebę odrzucenia płaszcza, gdy chcemy zbliżyć się do Chrystusa. Tym płaszczem mogą być dla nas: miłość pieniędzy, poważanie samego siebie, nominalność chrześcijańska, postawa przeciwna duchowi miłości lub wiara w usprawiedliwienie przez prawo.

Na ostatniej - piątej - części naszego nabożeństwa prowadzenie objęli bracia Stanisław Sławiński ze zboru Pana w Biłgoraju oraz Tomasz Kupski ze zboru Pana w Poznaniu. Bracia wspólnie prowadzili ostatnią część, podczas której pozostali uczestnicy mogli się podzielić pieśnią lub psalmem. Swoimi przeżyciami dzielili się również bracia z Ukrainy.

Ponadto w trakcie konwencji odbywały się prowadzone przez braci szkółki z dziećmi.

Przy tej okazji pragnę wspomnieć również o naszej młodzieży i siostrach, które nie szczędziły pracy i z pełnym poświęceniem usługiwały nam smaczными pokarmami cielesnymi.

Przed rozjazdem uczestnicy konwencji wyrazili życzenie, aby doznanyimi błogosławieństwami podzielić się na łamach czasopisma „Na Straży” ze wszystkimi braćmi i siostrami w Polsce, przekazując jednocześnie serdeczne braterskie pozdrowienia.

Za uczestników konwencji F.K.

Wierzchosławice - 16.10.2022

Dnia 16 października, przy łasce i pomocy Pańskiej, odbyła się druga w roku 2022 konwencja w Domu Ludowym im. Witosa w Wierzchosławicach. Była to ciepła, słoneczna, październikowa niedziela, a przede wszystkim błogosławiony czas przy słuchaniu Słowa Bożego, a także wspólnym śpiewie oraz wielu braterskich rozmowach podczas przerw. Na konwencję przyjechało ponad 500 braci i sióstr, młodzieży oraz dzieci, które swym uśmiechem i radością wypełniały przerwy, natomiast podczas wykładów ochoczo śpiewały pieśni oraz słuchały lekcji w osobnych salach, na szkółkach. Konwencję rozpoczął przywitaniem brat Henryk Szarkow-

icz, natomiast w śpiewie służył brat Mirosław Suchanek.

Pierwszym wykładem podzielił się brat Walenty Bywalec. Mówił o trudnym zadaniu i przestrodze, jaką zostawił apostoł Jan: *„Miejcie się na baczności, abyście nie utracili tego, nad czym pracowaliśmy”* – 2 Jana 1:8. Był to werset przewodni konwencji w tym dniu. Brat Walenty zachęcał słuchaczy do przyjmowania zaleceń naszego Mistrza i apostołów, tak, aby następnie tę wiedzę przekształcać w wiarę i aby na takim fundamencie budować społeczność Chrystusową. Wielokrotnie zwracał uwagę, że wiedzieć a przyjąć Jezusa do swojego serca i uwierzyć, to są dwie różne rzeczy. Mówił o szczególnym połączeniu z Chrystusem, o duchowej więzi, jaka powinna łączyć Ciało z Głową. Brat zwrócił też uwagę na bogactwo dzieła Jezusa Chrystusa oraz na to, jak starannie i skrupulatnie było ono spisane przez apostołów w celu przekazania potomnym. Dlatego to wielkie bogactwo powinno być dzisiaj ze starannością badane. W dalszej części wykładu brat przypominał najważniejsze nauki, które są tym bogactwem, które są podstawą wiary i mówił o wielkim, wspaniałym dziele okupu, o usprawiedliwieniu z wiary, a także o znaczeniu drugiej obecności naszego Pana.

W drugiej części tematem „Obietnice Boże w Nim są «Tak» i w Nim są «Amen» ku chwale Bożej przez nas” usłużył brat Franciszek Olejarz. Temat zaczerpnięty został ze słów apostoła Pawła z 2 Listu do Koryntian 1:20-22. Podczas wykładu brat odpowiedział na pytania, co to znaczy, że to wszystko jest *„ku chwale Bożej przez nas”*, co oznaczają słowa, że *„ten, który nas utwierdza z wami w Chrystusie i który nas pomazał, Bóg jest”*, oraz co oznaczają słowa, że *„zapieczętował nas i dał zadatek ducha w serca nasze”*. Brat wykazał, że wszystkie obietnice ześrodkowane są w naszym Panu, Jezusie Chrystusie, a posłużyły do tego lekcje płynące z obietnic danych Abrahamowi i z historii życia Izaaka, które wskazują, że tym nasieniem obietnicy jest Chrystus, pozafiguralny Izaak. Przypomniał również, że te obietnice dotyczą także członków Ciała Chrystusa, o czym mówi List do Galacjan 4:28 – *„Wy zaś, bracia, podobnie jak Izaak, dziećmi obietnicy jesteście”* (BW). Aby jednak je otrzymać, to dziełem Kościoła w obecnym czasie, jak brat podkreślił, jest ofiarowanie ludzkiego ciała i zrezygnowanie z własnego „ja”.

Następny wykład z Pisma Świętego brat Adam Olszewski w szczególności skierował do osób, które były na konwencji po raz pierwszy oraz do młodzieży. Usłużył tematem *„Pan Jezus, Założyciel i Dokończyciel wiary”*, w którym to kilkakrotnie nawiązywał do poprzednich wykładów, dając poczucie kontynuowania poprzednich

rozważań w tym samym duchu. Słowa tematu, zaczerpnięte z Listu do Hebrajczyków 12:1-2, zostały poddane szczegółowej analizie, aby odpowiedzieć na pytania: co to jest „obłok świadków”, jakie to „ciężary” mamy zrzucić, o jaki „bieg i wyścig” chodzi, co oznacza sformułowanie „dokończyciel wiary”, oraz co to za wiara i jak powinna ona wyglądać, a także, co oznaczają słowa: *„zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiął krzyż, nie bacząc na jego hańbę”* (BW).

Czwartym wykładem usłużył brat Paweł Zabój, słowami z 1 Listu Jana 2:18 – *„Ostatnia to już godzina”*. Brat na początku wykładu podzielił się ciekawym spostrzeżeniem, że Jezus był 40 godzin w grobie, a mnożąc ten czas przez sekundy, daje to znamienne liczbę 144 000. Następnie brat podkreślił, że obecna „godzina” to szczególny czas, podczas którego istnieje szansa na usłyszenie Syna Bożego, jest to Wiek Ewangelii. Przypomniał także, że nadejdzie też inna „godzina”, kiedy wszyscy w grobach usłyszą Jego głos, w Wieku Tysiąclecia (Jan 5:27). Jednak teraz jest to czas, który powinno przeznaczyć się na służbę dla Jezusa. Mając więc świadomość, że jest to *„ostatnia godzina”*, powinno się ją wykorzystać jak najlepiej, nie zostawiając porządkowania na później. Powiedział, że dom duchowy ma być utrzymywany w takiej czystości, jakby miała to być *„ostatnia godzina”*. Wspomniał także na historię narodu izraelskiego, który opuszczał Egipt, oraz moment czyszczenia domostw, na historię, która zdaje się lekcją naszego przygotowania. Natomiast moment spożywania razem przez rodzinę baranka to lekcja przebywania razem w zborach.

Piątą część poprowadził brat Krzysztof Wąciór. Podczas tej ostatniej społeczności braterstwo, młodzież oraz dzieci mogli wspólnie wielbić i śpiewać na chwałę Ojca Niebieskiego. Podczas śpiewu dało wyczuć się atmosferę radości z minionych wspólnie chwil oraz wdzięczności do Ojca Niebieskiego.

Życzeniem uczestników było, aby zawieźć bratnie pozdrowienia do swoich rodzin oraz zborów, a także, aby krótka notatka z tej wspólnej bratniej społeczności ukazała się w czasopiśmie „Na Straży”.

Konwencję zakończono wspólną modlitwą oraz wspólną kolacją.

W imieniu uczestników konwencji brat Mateusz Szarkowicz

R-
„Straż”